

אגרא דכלה

בתורה, הלא כל התורה מלאה מזה. וגם מזה הפירוש עמלים, לא עוסקים או לומדים. ונראה דדייק אומרו אם בחקתי תלכו, מהו כוונת הליכה בחוקים, כי על פי הרוב לא תמצא אצל החוקים רק שמירה ועשייה, כענין שנאמר (בראשית כ"ה) וישמר משמרת מצותי חקתי כו', את חקתי תעשו (ויקרא י"ד). (והנה גם לשם נכתב אחר כך ללכת בה"ם, ודרשו בו חז"ל כי לא תצדק בזה לשון הליכה, רק במקום שנזכר דר"ך נזכר הליכה, כגון בכל הדרך אשר צוה יי אלקיכם אתכם תלכו' (דברים ה'), היינו המדות הישרות שהם הליכה בדרכי הש"י). על כן דרש מלמד שהמקום מתאווה שיהיו ישראל עמלים בתורה, והוא כי הנה זאת התורה השלמה רחבה מני ים, אבל כל הלכותיה ופרטיה ודקדוקיה ודיניה אינם מבוארים בפירוש לעין כל, רק בצריכין להמציא הלכותיה על ידי המדות שהתורה נדרשת בהם, ועל ידי יתורי האותיות והתיבות אותיות עקמות לפופות וכיוצא, אפילו כעת שכבר נכתבה תורה שבעל פה, הנה נכתבה דרך משא ומתן וצריכין להמציא ההלכות על ידי פלפולים שונים.

והנה בימינו כבר המציאו הפוסקים הראשונים והאחרונים הלכות פסוקות, והנה אפילו יהיה האדם ק"ך שנים, יהיה לו די והותר ללמוד כל ימי חייו ההלכות פסוקות, וירצה לומר הנה אוכל לקיים בזה המצוות עשה דלימוד התורה, ולמה לי להתעמל להמציא דינים והלכות מעניינים דקים שבתורה שבכתב, וכן מענייני משא ומתן ורמזים שבתורה שבעל פה, חלילה וסודות, כל אחד כפי שורש נשמתו וחלקו, ונקרא בשביל זה כללות התורה חקת", היינו לשון חקיקה שיש בה עניינים דקים רק כעין חקיקה, אשר על ידי החקיקה הזאת מובן עניינים נפלאים גדולי הערך, אשר יצטרך לבנין הזה כמה אלפים פרסאות. וזה שנקראים הדינים הלכ"ה, מלשון הליכה ממקום למקום, שהאדם מוציא דבר מדבר, ודין אחד מחבירו, ורמיזה מחבירתה וכיוצא.

וזה הוא אשר הודיענו אליהו ז"ל במשנתו (מגילה כ"ח ע"ב) כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא, והוא כי עולם הבא הוא זה שנהנין מזיו השכינה, והנה זיו השכינה הוא דבר המביק ונולד כביכול מן אור השכינה, הוא

בהר

והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי, יש להתבונן במקרא קודש הלוה, הגם דבא לתת לאו על חזרת שדות ביובל, עם כל זה למה לן טעם למצוה כי לי הארץ, וגם טעם אחר טעם כי גרים ותושבים וכו'. (והנה לפי פשוטו י"ל דמצות צריכות כוונה לצאת ידי חובת המצוה, ומצוה שיש בה (טעם) מפורש, צריך לבין גם הטעם. והנה בכאן ב' טעמים צריך לבין שניהם, והוא גזירת מלך לכונן טעמים במצוה הלזו. אך אף על פי כן יש להתבונן אומרו ב' פעמים כ"י, היה די לשיאמר כי לי הארץ וגרים ותושבים אתם וכו'). גם ותושבי"ם אין לו ביאור, כי לפי הטעם לא יצדק רק גרי"ם. גם אומרו עמדי" לא יצדק, דהוה ליה למימר אתם ל". והנראה הגם דאין מקרא יוצא מידי פשוטו, גם אם כן לרמז הבטחה שגם בגלות תדעו שהארץ לא תמכר לצמיתות, הגם שיד הגויים שולטין בה בעוה"ר, תדעו שהארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ, כי הדבר נוגע אלי שמשכני רק בתוכה, כי גרים ותושבים אתם עמדי, הן שאתם גרים הן שאתם תושבים הוא עמדי, בעת שאתם תושבים בארץ הקדושה גם כן אני תושב בתוכה, ובעת שאתם גרים בארץ נכריה כביכול שכינתו גם כן בגלות עמכם, ואם כן שכן הוא בודא הארץ לא תמכר לצמיתות, כי צורך גבוה הוא.

ועל פי זה יובן לנו ברייתא בתורת כהנים פ"ד מ"ה והארץ לא תמכר לצמיתות לחולטנית, כי גרים ותושבים אתם עמדי, דיו לעבד להיות כרבו, כשתהיה שלי הרי היא שלכם, עכ"ל. ולא המפרשים למצוא פירוש הברייתא. ונ"ל כפשוטו שהיא הבטחה לישראל בגלות, לא יאמרו ח"ו אבדה תקותנו כי עברו עיני ודגנים והארץ הנשמה הלזו ביד עוברי רצונו. וז"ש בהבטחה תדעו עמי בני ישראל והארץ לא תמכר לצמיתות היינו לחלוטין, כי לי כל הארץ ואין אעזבה ביד עוברי רצוני, ומה שאתם דואגים על אריכות הזמן, אל תשימו לבכם כי גרים ותושבים אתם עמדי כביכול, דיו לעבד להיות כרבו כשתהיה שלי הרי היא שלכם, רצ"ל כביכול בזמן שאני תושב בה, אתם גם כן תושבים וכביכול בזמן שאני גר, גם אתם גרים, על כן קבלו נא מאהבה ותצפו ליטועה, כי דיו לעבד להיות כרבו, נ"ל:

בחקותי

תורת כהנים (כו א) אם בחקותי תלכו מלמד שהמקום מתאווה שיהיו ישראל עמלים בתורה, עד כאן. להבין מהיכן למד זה מתיבתא אם בחקותי תלכו. וגם מהו הדבר החדש שהש"י מתאווה שישראל יהיו עוסקים

דבר המערכת

לעולם לעבדים לאיש אחר, זולת עבדים להקב"ה ובה שאנחנו עבדים להקב"ה שומרי מצוותי הקדושים, זוכים אנו למתנה מיוחדת כשמסיימים את שמירת שבע שבתות. שמירת שבע שנות שמטיה.

וז"ל רבינו בספרו אגרא דכלה פ' בהר: השראת יובל העליון בינה תשובה עילאה וכו', ועל ידי כך ושבתם איש אל אחוזתו, אל אחוזה שלו, מקום שאחוז בו במקום הקודש, כי כל המצות חוזרים לשרשם ויתווה ככריה חדשה וכו', בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו היינו למקום שורשו שאחוז בחבלי עבותות הקדושה, הגם שיצא בקצת מן העתים מן גדר הקדושה, ישוב לשורשו, בין והתבונן כי דברים עמוקים רמוזו, (עיי"ש בכל מ"ש שם כי קצרנו) וכו' עכ"ל הק"ק.

היוצא מדברי רבינו יסוד גדול לכל יהודי באשר הוא, גם במצב של ירידה, יהודי מרגיש שח"ו אינו כתמול שלשום, מרגישו איזה נפילה ברוחניות, יחזור וישנן בעצמו שאצל הקב"ה לא שייך נתק, יהיה מה שיהיה יהודי אינו יכול להיות מנותק מהקב"ה, כמו שיהודי נמכר לעבד, אזי מגיע שנת החמישים ואיש אל משפחתו תשובו, היהודי חוזר למקור כי עבדי הם, נשארים אנחנו עבדים לבורא עולם, ולא שייך שיהודי יעביר את שיעבודו לאחר, כך גם במצב של ירידה יתבונן בענין הקדושה הזו, ויראה את הדרך לשוב דרך עבותות האהבה לבורא עולם,

וכך רואים גם כשבנ"י מסיימים את חגי חודש תשרי, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום כיפור, סוכות. אזי הוסיף לנו הקב"ה יום חג מיוחד שמיני עצרת. וגם כאן נאמר עצרת תהיה לכם, זוהי חג מיוחד לכם על שקיימתם את מצוותי, וכמו שרש"י מסביר, שהקב"ה אמר לבנ"י קשה עלי פרידתכם לכך הוסיף לכם עוד יום מתנה על קיום המועדים, כך בכל סיום של מצווה שציוונו הבורא, הקב"ה שש וששמח עם בנ"י על שמקיימים מצוותיו, ומוסיף לנו מתנה.

ובעת סיום המצוה אזי יש לשעה זו כוח מיוחד. כמו בשב"ק בעת הערב שמש. נקרא רעהו דרעון, ויש בשעה זו שמחה בשמים על שקיימו בנ"י עוד שבת. וזה עת רצון לבנ"י, וכמו שהנהיג הבעש"ט בסיום חג הפסח סעודה נוספת שנקראת סעודת המשיח, שע"י קיום מצוות פסח במשך שבעת ימי הפסח באכילת מצה המרמז

קודש תהיה לכם..

בפרשתינו: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים... וקדשתם את שנת החמישים... כי יובל הוא קודש תהיה לכם...

בספירת העומר מצינו גם שבע שבתות תמימות תהינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום, קודש תהיה לכם,

ולהבין את ענין קדושת היום שלאחר שבע שבתות, אם זה למחרת השבת השביעית של ימי ספירת העומר מגיע יום החמישים שהיא חג השבועות כי יום קדוש הוא, ואם זה למחרת שבע שבתות שנים מגיע שנת החמישים שנת היובל שקדושה הוא,

וגם להבין למה דווקא כאן בשנת החמישים של שנות השמיטה שהיא שנת היובל ובחג יום החמישים של ספירת העומר, התורה מוסיפה "קודש תהיה לכם", משא"כ בשאר חגים ומועדי ישראל נאמר כי קדוש הוא לה',

כאשר בנ"י מקיימים את מצוות הבורא ב"ה. בספירת ימי העומר שבע שבתות. כאשר כל שבת משבע השבתות קדושה בפני עצמה היא, ומגיע השבת השביעית יש לו קדושה מיוחדת כי היא שביעי של שביעי, וכן בשנות השמיטה שכל שנה שביעית יש לו קדושה של שנת השמיטה ושבתה הארץ. גם זכר ליום השביעי שבו שבת מכל מלאכתו, וכאשר מגיע פעם השביעי של ספירת שבע שנים שבע פעמים, אזי לשביעי הזה יש קדושה יתירה.

ורצה הקב"ה לזכות את ישראל, מתנה על קיום ושמירת מצוות הקדושים, הוסיף להם חג מיוחד מתנה מיוחדת לבנ"י על שמקיימים הם את מצוות הבורא, ולכן יום החמישים של ספירת העומר הינו מתנה מהקב"ה לבנ"י וכן שנת החמישים הינו מתנה מיוחדת לבנ"י, ולכן נאמר קודש תהיה לכם, ביום החמישים זכו בנ"י לקבלת התורה. ובו ביום נהפכו לעם המובחר, ובשנת החמישים וקראתם דרוור בארץ. איש אל משפחתו ואל אחוזתו תשובו, זוהי מתנה לבנ"י לבל יוכל איש לסחור בהם לעבדים לעולם, לבל יוכל איש לקחת מהם את ביתם ואחוזתם לעולם, אלא בשנת היובל הכל חוזר לבעליו הראשונים, וזוהי הקדושה של בני ישראל, עבדי הם, ולא עבדים לעבדים. בנ"י לא יכולים להיפך

המשך 'אגרא דכלה'

לדעתי על פי מה דידוע שהאדם צריך להיות בבחינת רצוא ושוב (יחזקאל א יד), הגם שנפשו יודעת מאוד מגדולת היוצר ב"ה ונפשו משתוקקת לשרשה, כי כן הוא בטבע כל דבר להשתוקק ליסודו הגם שיתבטל ממציאותו ביסודו, והוא נקרא כלות הנפש ותגלע הנפש את הבשר מגודל חשקה להדבק בשורשו, ורצונה בטבע לצאת מן הגוף להידיבק במקורה. וכן הוא בפטירת הצדיקים בנשיקה, שמראים להם נועם זיו השכינה ומתדבק הנפש במקורה, והש"י הגם שרצונו שתדע הנפש מעימות יידות היוצר, עם כל זה רצונו שלא תצא מנרתיקה כל ימי צבאה ותהיה בבחינת רצוא ושוב, והדברים ארוכים יתבונן המשכיל, ועיין באור החיים פרשת אחרי מענין פטירת נב ויבאיהו וינעם לנפשך. וזה שהבטיחנו ויצרנו ונתתי משכני בתוכם בפנימיותכם, ותבינו ענין גדולתי באהבה רבה ותשוקה נכבדת, ועם כל זה ולא תגלע נפשי אתכם, היינו הנפש שלי שנתתי בכם לא תגלע את הבשר כל ימי צבאה, ואתן לה כח הקיום בגוף שלא בטבע, והבן מאד:

מדה כנגד מדה כמו שהוא מיילד ומבהיק מן אור התורה הלכה מהלכה ואור מאור, כן יזכה לחזות בנועם י"י. וז"ש אם בחקתי תלכו שתעשו הלכות מהחקיקות והרמזים שבתורה, כי בזה חפץ הש"י שתהיו עמלים בתורה בעמל ויגיעה להוליד בכל פעם דברים חדשים, כי הגם שהאדם לומד הלכות פסוקות בכל זמן ואינו עושה פרי להוליד, עדיין לא הגיע לתכלית המקווה. וזהו נשאת ונתת באמונה (שבת ל"א ע"א), ענין משא ומתן בענייני התורה וקבעת עתים לתורה, כי המשא ומתן הוא לפי המקום והזמן, ועסקת בפריה ורביה להוליד בכל פעם תורה חדשה. ומה מאוד נחמד הדבר להשכיל גם בכאן מדה כנגד מדה, אם בחקתי תלכו להוליד תולדות בתורה, ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו (ויקרא כו ד):

ונתתי משכני בתוכם ולא תגלע נפשי אתכם צ"ל כיון שהבטיח הש"י שיתן משכנו בנו, מכל שכן שלא יגעל וימאס אותנו ח"ו. והוא

המשך 'דבר המערכת'

לבמונה, אזי הינו עת רצון בשמים לקרב את הגאולה. וכך בסיום תג חודש תשרי יום שמיני עצרת תיקנו ליום שמחת תורה בבחינת קבלת תורה מאהבה ומשמחה. וכך כמו שביארנו בסיום ימי ספירת העומר זכו בני"י ליום קבלת התורה, ובסיום שבע שבתות שנים לשנת היובל כי קדוש הוא לבני ישראל. והשנה הזאת שנת החמישים מתנה מיוחדת לבני"י על ששמרו על קדושת ארץ ישראל במשך שבע שנות שמיטת הארץ אחת לשבע שנים.

ברכת אברהם אבינו
פנחס בנימין בן אנה לאה

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים]
בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

כי לי בני ישראל עבדים. ארום דילי הינו בני ישראל משתעבדון לאורייתי. (תרגום יונתן)

במה יזכו האבות לגדל בניהם לתורה ויר"ש

אמר כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מה"ר מנחם מנדל מרימנוב זצוק"ל על מה שהוא מן התימה שאנחנו רואין כמה פעמים הילדים בקטנותם הולכים לבית רבם ומתמידים בלימוד תורתם, ומתפללים בכוונה, ועונים אמן יהא שמיא רבא ואמן, ומיישרים אורחותם, ואח"כ כשמתגדלים מתהפכים ח"ו במדות גרועות ומבטלים התורה והתפלה וכיוצא, ומאין יתהווה זה, הרי התורה שלמדו בקטנותם והוא הבל שאין בו חטא היה מן הראוי שתעמוד למשען להם ויוסיפו אומץ בנפשם, כי מצוה גוררת מצוה. ואמר הוא ז"ל שהוא על שאבותיהם

האכילו אותם ממון גזל שסגלו על ידי משא ומתן שאינו באמונה, ונתפסמו באיסורים ושב להם לבשר מבשרם ועל ידי זה נולדים תאות ומדות גרועות. ומה יעשו בנים אלו שנתפסמו בקטנותם באיסורים וינצלו מן החטא, יתחזקו באמונה בכל לבם, ועיניהם לנוכח יביטו [היינו שיפקחו בעיניהם תמיד שלא יכשלו באיזה חטא], ויבקשו אל ה' לתוספת שמירה יתירה ומעולה, והשם הטוב הבוחן לבות וכליות יעורם ברחמיו. (אגרא דפרקא אות קכו)

בחקתי

תוכחה

קבלתי מאת כבוד אדמו"ר מה"ר מנחם מנדל מרימנוב זצוק"ל שלא להתפלל על דבר שהוא מן התוכחות הגם שהשעה צריכה לכך, כגון שמצטרך למעות לא יתפלל שילוו לו נכרי מעות, שהוא מן התוכחות, הוא ילך וכו'. (אגרא דפרקא אות קה)

הילולא דצדיקיא

ביום ה' כט אייר יומא דהילולא של הרה"ק רבי מאיר ב"ר אהרן אריה מפרעמישלאן זיע"א
בספר עשר עטרות מובא הסיפור כדלהלן: כתב לי ידיד נפשי, הרב הגאון מורינו הרב אברהם איטינגא ס"ל שיחיה מדוקלא: שמעתי מפי איש נאמן, ששמע מפי הרב הישיש רבי אברהם אב בית דין קהילת קריפטש, שהיה פעם אחת אצל הרב הקדוש רבי מאיר, ואמר לו: הלא אתה יושב סמוך ונראה לעיר דינוב, ובוודאי מכיר

מוסדות 'בני יששכר' דינוב - פולין - ירושלים

ארגון 'בדרך החיים' להצלת קברי הצדיקים באירופה
בשם ידידי המוסדות ובשם הקהל הקדוש
הנוסעים להשתטח על קברי הצדיקים בעולם, שלוחה בזה

כסא דנחמתא

לידידנו המסור בלו"ג למען קברי הצדיקים בעולם,
להקל מהנוסעים שלא ע"מ לקבל פרס, ה"ה הרה"ח המפורסם

ר' חנניה יו"ט ליפא לויפער שליט"א

בהלקח ממנו אמו החשובה

מרת הענא בת ר' יחזקאל שרגא לויפער ע"ה

מן השמים ינחמוך להחיות לב נשברים,

ושלא תראה עוד צער ויגון ושמחה וששון ישיגון, לטוב לך כל הימים

ידידי וחברי המוסדות

ג"א בין המנחמים

פנחס בנימין פאמפ מאיר טעסלער

מהנעשה בחצרות קדשינו:

שבתות הקיץ בדינוב:

נרשמו קבוצות לשהות בשבתות הקיץ לאחר תשעה באב בדינוב, שבת נחנו - ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, המעוניינים להצטרף יכולים להתקשר לטלפון 0504132188

כמו"כ למעוניינים במסע לקברי הצדיקים בשילוב מקומות הרריים ויפים בפולין והאיזור בתקופת הקיץ יכולים להתקשר לטלפון 0548426204 המארגנים את המסעות בטלפונים 0548470510 או בטלפון

המעוניינים להצטרף לכל המסע יכולים להתקשר לטלפון 19174684762+ המעוניינים להזמין רק לשהות שבת בדינוב יכולים להתקשר לטלפון 0504132188.

שבת נשא בדינוב:

מתארגנת קבוצה ע"י יהודים הנוסעים בחד השבועות לשהות בצל מייסד החסידות רבינו הבעש"ט ביומא דהילולא במעזיבו, ובליל שישי יוצאים ממעזיבו במסע לקברי הצדיקים בדרכם לשהות שבת מרוממת בצל רבינו הבני יששכר בדינוב,

העולים לדינוב:

בשבוע זו שבו בדינוב קבוצות יהודים שבאו לפולין במיוחד להילולת הרה"ק רבן של ישראל רבי מנחם מענדל מרימנוב זצוק"ל, ומוסדות בני יששכר הכינו לציבור ארוחות חמות, והציבור נשאר ללון בדינוב, ובוקר עלו לציון רבינו הבני יששכר לתלמידי של הרבי מרימנוב זיע"א,

בשבוע הבא יעלו לדינוב קבוצה בראשות בנו של כ"ק אדמו"ר מסקוויא שליט"א, לרגל מסע על קברי הצדיקים בפולין ובאוקריינה,

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה